

at Ministeriet da havde slet med at tage Ordet, naar det vilde optræde netop mod de Mand, som Majoriteten hidtil pleiede at votere med, efter den Historie, som ligger bag os. Det forholder sig altsaa slet ikke saaledes, som den ærede Finansminister har sagt, at han udtalte sig strax. Jeg til Exempel og jeg troer flere end jeg havde da allerede taget Ordet og udtalt mig meget bestemt for det Gleerup-Tscherningfke Forslag. Men, siger den ærede Finansminister, vi have udtalt os paa et Tidspunkt, hvor vi vare berettigede dertil, og paa et Tidspunkt, hvor vi fandt det passende og hensigtsmæssigt, og han har tilføiet, men der maa være noget Andet i Sagen, som ikke har vist sig heri Salen, som maa forklare den løserlige Stilling, hvori Alt synes at være kommet. Jeg udbrod da med et stærkt Ja. Jeg troer virkelig, at der er passeret noget Andet, end det vi idetmindste betragtede som Sagen selv, thi havde det blot været Sagen og Sagens egentlige politiske Merita, da vilde efter min Overbeviisning de kloge Mand, som danne Majoriteten i Ministeriet, have maattet sige sig selv, at det dog er noget aldeles uhørt, at et Ministerium paa hiint Trin af Sagen, i Begyndelsen af anden Behandling af en Sag, som endnu skal til 3die Behandling, derefter til Landsthinget og derefter venteligviis her tilbage til yderligere Prøvelse, i en saadan Sag udtaler sig med Overspringelse af det, som for den opmærksomme Sagtager som for Thingets skarptseende Formand maatte ligge nærmest og derhos idetmindste være ligesaa godt, som det, Ministeriet udtalte sig for. Jeg paastaar, at det Forslag, som var stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 3die District (Gleerup), baade ligger Ministeriets Forslag nærmest og i finansiel og politisk Henseende er ligesaa godt som enten det, vi nys forkastede, eller det, vi nys antog. Det ligger Ministeriet nærmest, og Ministeriet maatte være saa meget mere opfordret til Barlighed, netop fordi det vidste, at selv af de Mand, som optraadte afvigende fra Forslaget, var der Mange, som meget sjældent og, jeg troer at at turde tilføie, meget ugerne adskilte sig fra os, der holde paa det af hiin Rigsdagsmand

stillede Forslag. Men, har Finansministeren sagt, Ministeriet er optraadt aabent, og har slyndt sig at tale, og har udtalt fuldt og uforbeholdent, at dets Majoritet var kommet til en forandret og bedre Bedømmelse af Forholdene. Jeg troer nu, at Ministeriet saaltdet i denne aabne Udtalelse, som deri, at den høiagtede Indenrigsminister aabent udtalte sin Dissens, kan tillægge sig det Fortjenstlige, Finansministeren deraf har villet vindicere sig, men hvad det angaar, at Ministeriet sætter en Ære i at vedgaae, at det kan være godt og naturligt for et Ministerium, saaledes, som her er skeet, at forandre Stilling og Anskuelse i Hovedspørgsmaal og at lade sig belære i Hovedspørgsmaal, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke underkriver denne Lære. Et Ministerium, som ret ofte følger den, vilde arbejde paa et Selvmord, og jeg troer hverken, at den ærede Finansminister, saaltdet som nogen af hans Colleger, ønsker at arbejde paa et saadant, eller at vor hidtilværende Majoritet i Salen har givet Anledning til at troe, at der fra vor Side har været arbejdet derpaa. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste District (Hall), som har taget Ministeriet i Forsvar ved at undre sig over min Forundring over dets Holdning, har talt om de Profetier, jeg skulde have fremsført, har talt om, at der skulde lægges Vægt paa Profetier, naar Profeterne kunde have nogen Indflydelse paa at gjøre dem til Virkelighed. Men jeg gjenkaber blot i de Herrers Grindring det, jeg har sagt, at jeg troer, at Loven, noget mere eller noget mindre mangelfuld, dog er et Fremskridt og vil og bør vinde Anerkjendelse som et saadant i Folket, og at jeg ikke troer paa den Misforstaaelse, en anden æret Rigsdagsmand har udtalt sig om, navnlig hos Bondestanden, over den. Det jeg meente, idet jeg sagde, at den vilde have Følger, det var, at den vilde gjøre, at det, som er passeret i denne Sal, vil efterlade et Indtryk paa mig og flere end mig, som vil medføre, at vi med en angstelig Opmærksomhed og med en Mangel paa fuld Tilltro til, at Ministeriet har alvorlig Overbeviisning og bestemt Villie for de Forslag, de forelægge os, herefter ville holde os ligeoverfor dem, og jeg troer, at jeg er be-